

[Lilli Gyldenkilde]

ændringer i det. Dette være sagt især til fremskridtspartiets ordfører, som egentlig talte ud fra forslaget fra sidste år, forekom det mig.

Jeg vil gerne sige tak til ministeren for ordene om, at han var enig i sigtet med forslaget. Men så gik det ellers deruda, og det endte med, at han måtte afvise forslaget. Det beklager jeg af mange grunde, men selvfølgelig allermost af hensyn til de patienter, der ligger derude og mangler dette personale hårdt, for det ved vi de gør.

Det er et emne, som er gået igen, og som også ministeren var meget inde på. Det er også nødvendigt, at vi får diskuteret det, det kan jeg godt se. Nogle af uddannelserne ligger i amter og amtskommuner, og nogle af dem er statslige. Til det vil jeg sige: ja men hvis nu amter og kommuner ikke opfylder de forpligtelser, de har på disse områder – det gælder jo ikke kun dette her, det gælder f. eks. også på daginstitutionsområdet – vil det så sige, at man herinde fra folketinget simpelt hen må lade det ligge? Jeg mener ikke, det kan være rimeligt. Vi går også ind for decentralisme, men der må dog være en vis måde med galskaben, synes jeg nok. Derfor er det nok nødvendigt, at vi får en debat om: hvad sker der, når man ikke opfylder sine forpligtelser? Det sker især på daginstitutionsområdet, men også, synes jeg, på et område som dette.

Jeg er naturligvis glad for de oplysninger, vi fik om, at der var sat nogle ting i gang, bl. a. jordemoderskolen, og jeg går ud fra, at alle de tal og oplysninger, vi fik, vil vi få i udvalgsarbejdet, når dette forslag skal behandles. Så skal vi naturligvis se nærmere på dem. Det gælder os alle sammen, for der er jo blevet slynget lidt rundt med tallene her i dag. Når vi nu får dem i udvalget, kan vi se nærmere på dem.

Men i al fald forstod jeg på ministeren, at det var helt givet, at ergo- og fysioterapeuter var et problem, og at sundhedsplejersker var et problem. Der er 27 kommuner – som det også er blevet sagt fra DKPs side – som overhovedet ikke har noget sundhedsplejerskeordning. Det må vi på en eller anden måde få taget stilling til, så de mennesker kan få en sundhedsplejerskeordning.

Når vi diskuterer disse ting, så diskuterer vi altid ud fra niveauet, som det er i øjeblik-

ket. Det er meget sjældent, vi kommer ind på, at niveauet måske ikke er højt nok. Det lå i hvert fald i baghovedet på os, da vi lavede dette forslag, at vi syntes ikke, niveauet var højt nok derude. Derfor vil vi godt sætte en lang række spørgsmålstejn ved de tal, der kommer frem. Men det må vi tale nærmere om i udvalget.

Jeg vil også sige lidt om jordemødrene. Her sagde ministeren, at man godt kunne diskutere, hvorvidt vi skulle have et andet serviceniveau, men vi skulle ikke have nogen debat om det i dag. Jeg husker, at da vi diskuterede lovforslag nr. L 3, hvor vi diskuterede frem og tilbage om jordemoderuddannelsen, da blev der også sagt: men det er ikke den debat, vi skal have i dag. Jeg kan huske, at jeg så spurgte ministeren, inden vi afsluttede: ja men hvornår skal vi så have den debat? Nu skal vi altså heller ikke have den i dag. Derfor må jeg spørge: hvornår skal vi have den debat omkring disse ting, om niveauet er, som det bør være?

Må jeg kort sige til fru Tove Jørgensen – som jo i og med, at vi har talt om amter og kommuner, har fået svar på nogle spørgsmål – at naturligvis er vi ikke indstillet på, at sundhedssektoren stadig væk skal være traditionelle kvindejob. Det ved man også godt herinde, for vi har også fremsat et forslag, som desværre ikke bliver behandlet i sammenhæng med dette, og hvor vi netop påpeger, at nu må der altså gøres noget for, at det ikke skal blive ved på den måde, at man traditionelt skal have kvindejob dér. Det er man meget vel klar over herinde, men beklageligvis er disse forslag altså ikke blevet behandlet i sammenhæng.

Socialdemokratiets ordfører var inde på i forbindelse med drøftelsen af hjemmefødsler, at det nok var bedst, at fødslerne foregik på et hospital – sådan forstod jeg den socialdemokratiske ordfører. Det kan man nok sætte spørgsmålstejn ved. Jeg kender til hollandske undersøgelser, som i hvert fald ikke udviser de tal, som socialdemokratiets ordfører kom herop og henviste til. Jeg mener ikke, de er helt regulære, de tal, men det er også noget, vi kan diskutere videre i udvalget. Jeg tror, der er tale om en forskellig holdning til dette med, om man skal centralisere det hele ind på hospitalerne, eller om man også skal have lov til at føde hjemme eller på en mindre klinik. Det finder vi meget vigtigt i socia-